

Arrest

nr. 191 951 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 5 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u werd geboren op X te Freetown, Sierra Leone en dat u afstamt van de Fulla etnie. Als kind groeide u initieel op bij uw ouders in Makene. De relatie tussen uw ouders was echter niet goed waardoor uw moeder, samen met u naar Freetown trok. Uiteindelijk zijn uw ouders in 2000 gescheiden. U kon naar school gaan, ondanks de moeilijke situatie waarin uw moeder zich, als alleenstaande, bevond. Eind 2009 – begin 2010 hertrouwde uw moeder. De relatie met uw moeder ging van kwaad naar erger. Ze gaf u slechts één keer per dag eten, ze beledigde u en betaalde niet voor uw studie. U zocht op allerlei manieren naar geld om aan een universitaire opleiding in de chemie te beginnen. U studeerde af aan de universiteit van Sierra Leone in augustus 2014.

Omwille van de ebola crisis werd er geen afstudeerceremonie georganiseerd maar ontving u een attest met uw resultaten. Toen u dit aan uw moeder toonde, versnipperde ze het document waardoor u geen bewijs meer had dat u deze opleiding had gevolgd. Die dag besloot u om niet langer bij uw moeder te

wonen en verhuisde u naar een vriendin, Maimounatu. U verbleef bij haar van augustus 2014 tot juni 2015. U voelde dat uw aanwezigheid een bijkomende last voor het gezin van Maimounatu betekende. U trok daarom in bij Borrie (J.), eveneens van de Fulla etnie, die uw vriendje was. U kende hem sinds 2002 maar jullie begonnen pas later een relatie. In januari 2016 ging u er weg omdat de familie van Borrie (J.) problemen maakte. Ze wilden dat hij zou huwen maar omdat jullie een relatie hadden, kon dit niet meer met u. Om ergere problemen te vermijden ging u bij Zaineb wonen. Borrie was niet op de hoogte van uw zwangerschap. Na uw verhuis had u geen contact meer met Borrie omdat u hem niet in de problemen wilde brengen. Toen u bij Zaineb woonde, deed u alles om in contact te komen met Ann (P.), een medewerker van een NGO die de 'empowerment' van vrouwen behartigde. Ze hielp u om een paspoort te bekomen en jullie verlieten Sierra Leone rond 17 april 2017. Jullie reisden naar de Verenigde Arabische Emiraten waar u één tot twee weken verbleef om uw visum voor Italië in orde te maken. Op 15 mei 2017 arriveerde u uiteindelijk in Italië vanwaar u doorreisde per trein naar België. Vooraleer u asiel aanvraagde verbleef u negen dagen bij Ann en gaf ze u medische verzorging. Uiteindelijk heeft ze u naar de Dienst Vreemdelingenzaken gebracht waar u op 25 mei 2016 asiel heeft aangevraagd. U beviel van uw zoon, (D.B.), X op 1 september 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest uw moeder, uw enige familie in Sierra Leone, omdat u niet naar haar terug kan omdat u financieel niet voor uzelf en uw zoon kan zorgen. Bovendien vreest u haar reactie en die van de samenleving omdat u een buitenechtelijk kind heeft. (zie gehoor CGVS p 19)

Vooreerst dienen er enkele bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde **Fulla etnie**. U geeft aan dat de mensen van uw etnie een bepaalde manier van leven hebben; een bepaalde traditionele mentaliteit (zie gehoor CGVS, p 21). Zo moet de eerstgeborene een jongen zijn (zie gehoor CGVS, p 4) en kan een vrouw niet trouwen met een jongen waarmee ze voordien is uitgegaan (zie gehoor CGVS, p 7). Deze traditionele mentaliteit staat echter haaks op de manier waarop u verklaart dat u geleefd zou hebben in Sierra Leone. U verklaart immers dat u vaak uitging naar feestjes en clubs (zie gehoor CGVS, p 8), u geeft aan dat u zich heeft geprostitueerd om geld te verdienen voor uw studie (zie gehoor CGVS, p 9) en dat u vaak elders verbleef dan bij uw moeder (zie gehoor CGVS, p 8). **U kan helemaal niet aannemelijk maken dat u uit een traditioneel, streng Fulla milieu komt.** U slaagt er immers in om vanaf augustus 2014 tot wanneer u het land verlaat in april 2017 zonder enig contact of financiële hulp van uw moeder in Sierra Leone te wonen (zie gehoor CGVS, p 10).

U vreest dat u bij terugkeer naar Sierra Leone naar uw moeder moet gaan. Echter, niets verplicht u, een zelfstandige, hoogopgeleide vrouw, om terug naar uw moeder te keren. U verklaart dat u geen contact met uw moeder heeft sinds ze in augustus 2014 uw 'puntenblad' verscheurde. U slaagde er in om volledig onafhankelijk van uw moeder gedurende haast drie jaar in Sierra Leone te leven. Uw verklaringen hierover zijn echter niet coherent waardoor er reeds vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de waarachtigheid van uw verklaringen. Zo beweert u enerzijds dat u enkele maanden bij uw vriendin Maimounatu heeft gewoond (zie gehoor CGVS, p 5). Uit uw verdere verklaringen blijkt echter dat u van augustus 2014 tot juli 2015, haast een jaar, bij haar heeft gewoond (zie gehoor CGVS, p 10 en p 5).

Daarenboven is het niet aannemelijk dat u tijdens heel deze periode niet zou hebben gewerkt of geprobeerd om werk te vinden. U verklaart dat u een universitair diploma in de chemie heeft behaald maar dat u geen werk kon zoeken omdat uw moeder uw attest had verscheurd (zie gehoor CGVS, p 12). Het is echter niet aannemelijk dat u alles in het werk stelt om een universitair diploma te bekomen. U zegt zelfs: 'Ik deed alles. Ik heb gewoon niet gestolen. Ik heb prostitutie gedaan, ik ging uit met oudere mannen. Ik deed alle verschrikkelijke dingen.' (zie gehoor CGVS, p 9). Maar dat u, eens u uw studie heeft afgerond maar dit niet meer zou kunnen bewijzen, geen enkele stap onderneemt om alsnog het attest te bekomen (zie gehoor CGVS, p 10). Uw verklaring dat u geen geld zou hebben om het attest te bekomen (zie gehoor CGVS, p 10) weegt niet op tegen het feit dat u ook voor uw studie geen geld had, maar dat u er toch in geslaagd bent om het te financieren.

U haalt voornamelijk **redenen van financiële aard aan die uw terugkeer naar Sierra Leone in de weg zouden staan**. Echter, luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren".

Het feit dat u naar niemand anders zou kunnen terugkeren dan naar uw moeder omdat ze uw enige familie zou zijn en waarmee u een slechte relatie zou hebben betreft een socio-economisch motief en valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag.

Verder kan u niet aannemelijk maken dat **u of uw zoon vervolging zouden vrezen bij terugkeer naar Sierra Leone** omdat hij een buitenechtelijk kind is. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat de vader van uw kind niet op de hoogte was van uw zwangerschap en ook niet dat u bevallen bent van een zoon (zie gehoor CGVS, p 16). Tevens geeft u aan dat u zelf bij uw vriend bent weggegaan omdat u hem geen problemen wilde geven met zijn familie (zie gehoor CGVS, p 7) ondanks het feit dat hij wilde dat u zou blijven (zie gehoor CGVS, p 11). U weet bovendien helemaal niet welke problemen er zouden kunnen komen met de familie van Borrie. U zegt dat ze riepen, dat er spanningen waren, maar u slaagt er niet in om dit verder te concretiseren (zie gehoor CGVS, p 11). Daarenboven is het zeer verwonderlijk dat u van juni 2015 tot januari 2016, ruim zes maand, bij Borrie kon wonen terwijl er dicht bij zijn huis familie van hem zou wonen (zie gehoor CGVS, p 6). Indien deze familie werkelijk zo strikt en traditioneel Fulla zou zijn zoals u beweert (zie gehoor CGVS, p 12), is het wel zeer verwonderlijk dat u bij Borrie zou gaan inwonen terwijl jullie beiden de gevolgen zouden kennen van dergelijke relatie en terwijl er familie van hem in de buurt zou wonen die de relatie zou afkeuren.

Tevens slaagt u er niet in om uw relatie met Borrie aannemelijk te maken. Zo zegt u enerzijds dat je zelf niet kon beslissen op wie je verliefd werd (zie gehoor CGVS, p 7) terwijl je anderzijds aangeeft dat u bij Borrie was omdat u moest overleven (zie gehoor CGVS, p 11). U geeft hierbij zelf aan dat u niet op hem verliefd was. Het is niet aannemelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw relatie met Borrie terwijl u er dermate bewust bent van de mogelijke implicaties van deze relatie (zie gehoor CGVS, p 12).

U kan niet alleen niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk een alleenstaande moeder bent, verder kan u helemaal niet concretiseren dat u daardoor problemen zou kunnen krijgen. U zegt dat niemand met u zou willen omgaan omwille van de schande (zie gehoor CGVS, p 20). Echter, uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat alleenstaande moeders in Sierra Leone helemaal geen uitzondering zijn. Indien u werkelijk een alleenstaande moeder zou zijn, zal u voor uitdagingen komen te staan die niet altijd eenvoudig zullen zijn. Deze uitdagingen hebben echter geen band met de Conventie. Bovendien kan u **niet aannemelijk maken dat u niet zou kunnen terugvallen op een netwerk**. Zo weet u niet hoe de vader van uw kind zou reageren op het bestaan van een zoon. Het feit dat u uw zoon Borrie heeft genoemd (zoals zijn vader) toont enigszins aan dat u de link tussen beiden wilt behouden. Verder heeft u gedurende haast 3 jaar op verschillende mensen kunnen rekenen (waarvan er tevens wisten dat u zwanger was), waardoor het helemaal niet aannemelijk is dat u bij terugkeer op niemand zou kunnen rekenen. Voorts moet er worden opgemerkt dat u wel zeer zelfstandig bent en over veel doorzettingsvermogen beschikt daar u zelf heeft ingestaan voor de financiering van uw studie en er voor heeft gezorgd dat u tijdens moeilijke momenten steeds bij iemand terecht kon waardoor van u, een universitair opgeleide, zelfstandige vrouw kan verwacht worden dat u over de nodige zelfredzaamheid beschikt om uw leven in Sierra Leone opnieuw richting te geven.

Tot slot haalt u aan dat de gezondheidszorg in Sierra Leone niet goed is (zie gehoor CGVS, p 22). U zegt dat uw zoon altijd ziek is (zie gehoor CGVS, p 19) en dat de kindersterfte in Sierra Leone erg hoog is. Wanneer u wordt gevraagd welke ziektes uw zoon heeft, zegt u dat hij een urinaire infectie had en bronchitis. U laat na om enig medisch attest van uw zoon aan uw dossier toe te voegen. Voor de beoordeling van deze medische elementen met het oog op een verblijf in België dient u zich echter te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen. Hierbij kan bijkomend worden opgemerkt dat de – eventuele – moeilijke situatie waaraan terugkerende asielzoekers op het vlak van gezondheidszorg zouden blootstaan niet zonder meer kan worden gelijkgesteld met een ‘onmenselijke of vernederende behandeling’ zoals gespecificeerd door artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of uw reisweg kunnen bevestigen.

U legt een **medisch attest** voor waaruit blijkt dat u besneden bent type 2.

Verder legt u een attest voor waaruit blijkt dat u maatschappelijke oriëntatie heeft gevolgd van 27 februari 2017 tot en met 31 maart 2017. U legt daarnaast ook een attest voor waaruit blijkt dat u regelmatig aanwezig was op de cursus NT2-waystage 1.2 M +S Standaard van 6 maart 2017 tot 8 mei 2017.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling roept verzoekster de schending in van de materiële motiveringsplicht. Tevens verwijst zij naar de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

Omtrent het milieu waaruit zij afkomstig is, stelt verzoekster:

"Zij herneemt dat zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, daar zij van de Fulla etnie is. Dit houdt in dat verzoekster afkomstig is van een zeer traditioneel milieu. Zij ging in haar thuisland niet naar feestjes of naar clubs. Het betreft een misverstand dat het CGVS dat wél zo zou genoteerd hebben. Zij bevestigt wel dat zij clandestien gewerkt heeft als prostitué om haar studies te kunnen betalen en om financieel onafhankelijk te kunnen zijn van haar moeder, met wie zij een zeer slechte relatie heeft."

Over haar diploma, voert verzoekster aan:

"Zij bevestigt dat haar moeder haar diploma verscheurde en dat zij geen duplicaat kan aanvragen. Zij deelt mee dat alle administratie adm. nog manueel wordt gedaan in haar thuisland, dat er geen registers worden bijgehouden.... Zij zal bijgevolg niet aan de slag kunnen als scheikundige."

Verzoekster stelt voorts een alleenstaande moeder te zijn. Nu zij een zoon heeft, is het moeilijker om zich financieel uit de slag te trekken. Verder riskeert verzoekster ernstige problemen omwille van haar Fulla etnie. Haar zoontje zal als buitenechtelijk kind niet worden geaccepteerd en zal worden gediscrimineerd. Ook verzoekster zal worden gediscrimineerd omdat zij een buitenechtelijk kind heeft.

Verzoekster bevestigt haar relatie met Borrie. Zij hield wel degelijk van deze persoon en heeft haar zoontje daarom naar hem vernoemd. Verzoekster verwijst naar de problemen met de familie van Borrie en geeft aan: *"De familie van Borrie had een buitenechtelijke zwangerschap absoluut aanvaard"*.

"Verzoekster bevestigt dat zij niet kan terugkeren naar haar thuisland daar zij ernstige discriminatie (zij is van Fulla etnie)vreest in geval van terugkeer. Zij is alleenstaande moeder van een buitenechtelijk kind, wat niet aanvaard wordt in de Fulla gemeenschap. Zij bevestigt dat zij niemand heeft in haar thuisland bij wie zij zou kunnen verblijven."

2.2. Verzoekster stelt dat zij op basis van het voormelde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Verzoekster laat de bestreden beslissing volledig onverlet waar omtrent haar verwijzing naar de gezondheidszorg in Sierra Leone en de medische problemen van haar zoontje gesteld wordt:

"Tot slot haalt u aan dat de gezondheidszorg in Sierra Leone niet goed is (zie gehoor CGVS, p 22). U zegt dat uw zoon altijd ziek is (zie gehoor CGVS, p 19) en dat de kindersterfte in Sierra Leone erg hoog is. Wanneer u wordt gevraagd welke ziektes uw zoon heeft, zegt u dat hij een urinaire infectie had en bronchitis. U laat na om enig medisch attest van uw zoon aan uw dossier toe te voegen. Voor de beoordeling van deze medische elementen met het oog op een verblijf in België dient u zich echter te richten tot de geëigende procedure."

Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte

behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen. Hierbij kan bijkomend worden opgemerkt dat de –eventuele- moeilijke situatie waaraan terugkerende asielzoekers op het vlak van gezondheidszorg zouden blootstaan niet zonder meer kan worden gelijkgesteld met een ‘onmenselijke of vernederende behandeling’ zoals gespecificeerd door artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens).”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekster deze niet aanvecht, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag voor wat de overige aangevoerde elementen betreft in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.4. Verzoekster vestigt in het onderhavige verzoekschrift, net als eerder tijdens haar asielprocedure, de nadruk op het gegeven dat zij afkomstig zou zijn uit een traditioneel, conservatief Fulla milieu. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter met recht gemotiveerd:

*“Vooreerst dienen er enkele bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde **Fulla etnie**. U geeft aan dat de mensen van uw etnie een bepaalde manier van leven hebben; een bepaalde traditionele mentaliteit (zie gehoor CGVS, p 21). Zo moet de eerstgeborene een jongen zijn (zie gehoor CGVS, p 4) en kan een vrouw niet trouwen met een jongen waarmee ze voordien is uitgegaan (zie gehoor CGVS, p 7). Deze traditionele mentaliteit staat echter haaks op de manier waarop u verklaart dat u geleefd zou hebben in Sierra Leone. U verklaart immers dat u vaak uitging naar feestjes en clubs (zie gehoor CGVS, p 8), u geeft aan dat u zich heeft geprostitueerd om geld te verdienen voor uw studie (zie gehoor CGVS, p 9) en dat u vaak elders verbleef dan bij uw moeder (zie gehoor CGVS, p 8). **U kan helemaal niet aannemelijk maken dat u uit een traditioneel, streng Fulla milieu komt.** U slaagt er immers in om vanaf **augustus 2014** tot wanneer u het land verlaat in **april 2017** zonder enig contact of financiële hulp van uw moeder in Sierra Leone te wonen (zie gehoor CGVS, p 10).”*

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

Dat haar verklaringen bij het CGVS door een misverstand foutief zouden zijn geïnterpreteerd of genoteerd, kan niet worden aangenomen. Haar verklaringen aldaar waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoekster gaf aan dat zij, wanneer zij nog bij haar moeder woonde, uitging. Gevraagd om dit te preciseren, verklaarde zij: *“Ik ging naar feestjes, clubs”*. Bovendien gaf zij vervolgens aan dat zij slechts soms bij haar moeder woonde, meestal buiten was en meestal bij vrienden vertoefde (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8). Haar verklaring dat zij naar feestjes en clubs ging is tevens verzoenbaar met haar voorgehouden profiel van studente die zich prostitueerde om haar studies te bekostigen.

Voor het overige laat verzoekster de voormelde motieven ongemoeid.

Verzoekster laat de bestreden beslissing eveneens ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“U vreest dat u bij terugkeer naar Sierra Leone naar uw moeder moet gaan. Echter, niets verplicht u, een zelfstandige, hoogopgeleide vrouw, om terug naar uw moeder te keren. U verklaart dat u geen contact met uw moeder heeft sinds ze in augustus 2014 uw ‘puntenblad’ verscheurde. U slaagde er in om volledig onafhankelijk van uw moeder gedurende haast drie jaar in Sierra Leone te leven. Uw verklaringen hierover zijn echter niet coherent waardoor er reeds vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de waarachtigheid van uw verklaringen. Zo beweert u enerzijds dat u enkele maanden bij uw vriendin Maimunatu heeft gewoond (zie gehoor CGVS, p 5). Uit uw verdere verklaringen blijkt echter dat u van augustus 2014 tot juli 2015, haast een jaar, bij haar heeft gewoond (zie gehoor CGVS, p 10 en p 5).”

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en blijft, gezien verzoekster deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Daarenboven is het niet aannemelijk dat u tijdens heel deze periode niet zou hebben gewerkt of geprobeerd om werk te vinden. U verklaart dat u een universitair diploma in de chemie heeft behaald maar dat u geen werk kon zoeken omdat uw moeder uw attest had verscheurd (zie gehoor CGVS, p 12). Het is echter niet aannemelijk dat u alles in het werk stelt om een universitair diploma te bekomen. U zegt zelfs: ‘Ik deed alles. Ik heb gewoon niet gestolen. Ik heb prostitutie gedaan, ik ging uit met

oudere mannen. Ik deed alle verschrikkelijke dingen.' (zie gehoor CGVS, p 9). Maar dat u, eens u uw studie heeft afgerond maar dit niet meer zou kunnen bewijzen, geen enkele stap onderneemt om alsnog het attest te bekomen (zie gehoor CGVS, p 10). Uw verklaring dat u geen geld zou hebben om het attest te bekomen (zie gehoor CGVS, p 10) weegt niet op tegen het feit dat u ook voor uw studie geen geld had, maar dat u er toch in geslaagd bent om het te financieren."

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten.

Waar zij *post factum* tracht te laten uitschijnen dat het in haar land van herkomst onmogelijk zou zijn om een (nieuw) attest te bekomen, dient te worden vastgesteld dat zij deze blote bewering op generlei wijze staft. Voorts staat deze blote bewering haaks op verzoeksters eerdere, voormelde gezegden. Uit deze gezegden blijkt dat het wel degelijk mogelijk is om een nieuw attest te bekomen doch dat verzoekster uit financiële overwegingen naliet om zelfs maar te pogen zulk attest te verkrijgen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"U haalt voornamelijk redenen van financiële aard aan die uw terugkeer naar Sierra Leone in de weg zouden staan. Echter, luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Het feit dat u naar niemand anders zou kunnen terugkeren dan naar uw moeder omdat ze uw enige familie zou zijn en waarmee u een slechte relatie zou hebben betreft een socio-economisch motief en valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag.

Verder kan u niet aannemelijk maken dat **u of uw zoon vervolging zouden vrezen bij terugkeer naar Sierra Leone** omdat hij een buitenechtelijk kind is. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat de vader van uw kind niet op de hoogte was van uw zwangerschap en ook niet dat u bevallen bent van een zoon (zie gehoor CGVS, p 16). Tevens geeft u aan dat u zelf bij uw vriend bent weggegaan omdat u hem geen problemen wilde geven met zijn familie (zie gehoor CGVS, p 7) ondanks het feit dat hij wilde dat u zou blijven (zie gehoor CGVS, p 11). U weet bovendien helemaal niet welke problemen er zouden kunnen komen met de familie van Borrie. U zegt dat ze riepen, dat er spanningen waren, maar u slaagt er niet in om dit verder te concretiseren (zie gehoor CGVS, p 11). Daarenboven is het zeer verwonderlijk dat u van juni 2015 tot januari 2016, ruim zes maand, bij Borrie kon wonen terwijl er dicht bij zijn huis familie van hem zou wonen (zie gehoor CGVS, p 6). Indien deze familie werkelijk zo strikt en traditioneel Fulla zou zijn zoals u beweert (zie gehoor CGVS, p 12), is het wel zeer verwonderlijk dat u bij Borrie zou gaan inwonen terwijl jullie beiden de gevolgen zouden kennen van dergelijke relatie en terwijl er familie van hem in de buurt zou wonen die de relatie zou afkeuren.

Tevens slaagt u er niet in om uw relatie met Borrie aannemelijk te maken. Zo zegt u enerzijds dat je zelf niet kon beslissen op wie je verliefd werd (zie gehoor CGVS, p 7) terwijl je anderzijds aangeeft dat u bij Borrie was omdat u moest overleven (zie gehoor CGVS, p 11). U geeft hierbij zelf aan dat u niet op hem verliefd was. Het is niet aannemelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw relatie met Borrie terwijl u er dermate bewust bent van de mogelijke implicaties van deze relatie (zie gehoor CGVS, p 12).

U kan niet alleen niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk een alleenstaande moeder bent, verder kan u helemaal niet concretiseren dat u daardoor problemen zou kunnen krijgen. U zegt dat niemand met u zou willen omgaan omwille van de schande (zie gehoor CGVS, p 20). Echter, uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat alleenstaande moeders in Sierra Leone helemaal geen uitzondering zijn. Indien u werkelijk een alleenstaande moeder zou zijn, zal u voor uitdagingen komen te staan die niet altijd eenvoudig zullen zijn. Deze uitdagingen hebben echter geen band met de Conventie. Bovendien kan u **niet aannemelijk maken dat u niet zou kunnen terugvallen op een netwerk**. Zo weet u niet hoe de vader van uw kind zou reageren op het bestaan van een zoon. Het feit dat u uw zoon Borrie heeft genoemd (zoals zijn vader) toont enigszins aan dat u de link tussen beiden wilt behouden. Verder heeft u gedurende haast 3 jaar op verschillende mensen kunnen rekenen (waarvan er tevens wisten dat u zwanger was), waardoor het helemaal niet aannemelijk is dat u bij terugkeer op niemand zou kunnen rekenen. Voorts moet er worden opgemerkt dat u wel zeer zelfstandig bent en over veel doorzettingsvermogen beschikt daar u zelf heeft ingestaan voor de financiering van uw studie en er voor heeft gezorgd dat u tijdens moeilijke momenten steeds bij iemand terecht kon waardoor van u, een universitair opgeleide, zelfstandige vrouw kan verwacht worden dat u over de nodige zelfredzaamheid beschikt om uw leven in Sierra Leone opnieuw richting te geven."

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan.

De loutere herhaling en bevestiging van (één versie van) haar verklaringen over haar relatie met Borrie, volstaat niet om afbreuk te doen aan de hieromtrent gedane vaststellingen.

Voor het overige beperkt verzoekster zich tot een eenvoudige herhaling en bevestiging van de eerder aangehaalde vrees ten gevolge van haar voorgehouden profiel als alleenstaande moeder. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de voormelde, aangaande deze vrees gedane vaststellingen en motieven.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende vrees voor vervolging.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoekster beroept zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande toont zij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS